

[Stærmose.]

over, at dette Lovgivningsarbejde nu forbedrer de gamles og Invalidernes Kaar — det er ikke for tidligt, at dette sker —, og jeg vil ogsaa sige, at vi med meget levende Interesse vil følge Regeringens videre Initiativ paa disse Felter, et Initiativ, vi forstaar, der er givet Tilsagn om over for Udvalget.

Søren Olesen: Jeg kan tiltræde de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Stærmose gjorde angaaende den Tid, vi har haft til at se paa de foreslaaede Ændringer; det er ikke let at danne sig et Overblik over dem alle paa saa kort Tid.

Jeg ser med Tilfredshed, at der nu er stillet i Udsigt en Ordning af Invalidere- modtagernes Forhold, idet denne Lovgivning skal udskilles og en Kommission skal tage Stilling til Sagen. Jeg kunde ønske, at Invalidernes Kaar allerede nu var blevet noget mere forbedret, idet jeg mener, at de, der er ude af Stand til i den ellers arbejdsdygtige Alder at arbejde og fortjene til Livets Ophold, har Krav paa saadanne Kaar, at de i nogen Maade bliver ligestillet med de Mennesker, som har deres Arbejds- evne i Behold.

For Aldersrentenydernes Vedkommende stiller det sig noget anderledes. Der kan man sige, at det kommer til at bero paa et Skøn, hvor meget der bør ydes. Mit Parti saa jo helst, at man lod Borgerne beholde deres Arbejdsindtægt i den Aarrække, hvori de har Evne og Lejlighed til at arbejde, i Stedet for at fratage dem en stadig større Del deraf ved direkte og indirekte Skatter, ved Told og andre Varefordyrelser. Vi har paaapeget en anden Vej i den offentlige Økonomi: Inddragning af de samfundsskabte Værdier og Afskaffelse af Monopoler og Rettigheder....

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem er opmærksom paa, at det er Lovforslaget om Aldersrente og Invalidere- rente, vi behandler?

Søren Olesen: Ja, det er jeg. — Og vi mener, at saa længe man ikke ønsker at gøre dette, maa man til Gengæld betale, og saa kan det ikke nytte, at man klager over, at det er dyrt. Der er jo nogle af de ærede Ordførere, som har udstødt Hjertesuk over, at selv den billigste Ordning i Øjeblikket var ret dyr. I nogle Lande maa man betale med en Revolution. Her vælger man at betale med Penge, og det mener vi saa ogsaa

man maa gøre, saa længe man vil opretholde Systemet.

Jeg synes ikke, der er saa stor Afstand mellem de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, og dem, der er stillet af det socialdemokratiske Mindretal, og derfor synes jeg, man burde være naaet til Enighed mellem de to Parter. Det er imidlertid ikke sket. Rentenydernes Kaar trænger jo til Forbedring i Øjeblikket, det er man enig om fra alle Sider, og at Rentenydernes har været daarligt stillet under Krigen, er man ogsaa enig om. Derfor synes vort Parti, at man nu burde have ydet dem noget mere, end Flertallet har foreslaaet, og vi vil derfor i det væsentlige kunne slutte os til de Ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokratiet, men der er dog nogle enkelte Steder, hvor vi maa tage Forbehold.

Det gælder først og fremmest med Hensyn til Aldersgrænsen. Det er jo saadan i andre Forhold, at man sætter 65 Aars Alderen som Grænse. Det gælder for Tjenestemændenes Vedkommende; de er berettigede til i den Alder at gaa paa Pension. Vi mener, at man ogsaa bør søge at fastholde andre Erhvervsgrupper i Arbejdet saa længe som muligt, i hvert Fald saa vidt gør det muligt 65 Aars Alderen, og da der efter Flertallets Ændringsforslag og ifølge selve Lovforslaget er en Mulighed for at yde Aldersrente til dem, som fra 60 Aars Alderen paa Grund af særlige Forhold er uarbejdsdygtige, synes vi, at vi her kan støtte Arbejds- og Socialministerens Forslag.

I øvrigt mener vi at kunne støtte Socialdemokratiets Ændringsforslag. Da der hersker nogen Uenighed om de Tal, der ligger til Grund for Beregningerne, synes jeg, det havde været rigtigst at følge de Tal, som Socialdemokratiet har lagt til Grund for Beregningen af Grundbeløbene og Tillæggene. Jeg tror ikke, der i Øjeblikket er saa stor Forskel paa Leveomkostningerne i Byerne og paa Landet, som der har været hidtil; i hvert Fald er det min Erfaring, at der, hvor jeg bor, er mange Varer fuldt saa dyre som i Byerne. Det gælder saadanne Ting som Grønsager og lignende Produkter, at for os, der bor langt mod Nord, kommer der ret store Fragtomkostninger til, og vi kan opleve, at saadanne Varer er dyrere der end i København.

Derimod vil vi ikke stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Danmarks kommunistiske Parti. Vi synes, de er for daarligt underbygget og tager for lidt Hensyn til den Forskel, der dog er mellem Land og By, og den Forskel, der er mellem de eksisterende Kategorier af Rentemodtagere.